

Comentariul poeziei In Gradina Ghetsemani scrisa de Vasile Voiculescu- a patra parte

Lupta cu sine, cu ispita din interior, este exprimata prin pendularea intre bine si rau, intre aparenta si esenta intre sacru si profan. O pendulare intre ceea ce este omenesc si apartine trupului (prins de patimi, strans de frica tulburat de grija incurcat in desartaciuni) si ceea ce este divin si apartine spiritului (viata vesnica), intre indoilei, nelinisti, ezitare, teama de moarte si depasirea lor, intelegerea misiunii divine pe care o are, acceptarea naturii sale, ajungerea la cunoasterea de sine si a menirii sale. Aceasta pendulare este exprimata in plan compozitional prin structura duala a poeziei, iar in plan poetic, lingvistic, prin contraste: "sudori de sange" - "chipu-i alb ca varul" "infama bautura" - "sterlici de miere" "veninul groaznic" - "dulceata" "batandu-se cu moartea" - "uitase de viata".

Totul pare un joc, unic al vietii si al mortii intr-un spatiu al tristetii metafizice. Amagit de aparenta, (batandu-se cu moartea pentru viata - viata trecatoare), uitase de esenta (viata - viata vesnica). "Durerile vremii de acum nu sunt nimic fata de marirea viitoare ce se arata noua" (Romani). Dar incercat prin ispita, intarit in suferinta, are sansa dobandirii mangaierii ceresti: "Celui ce va birui (ispita) ii voi da sa manance din pomul vietii" (Apocalipsa). Singurul drum spre viata (viata vesnica) si vocea launtrica este drumul crucii, drumul jertfei, al rastignirii, al sacrificiului zilnic. A duce crucea, cum spune poetul, fara teama inseamna a gasi mantuirea taria mintii, bucuria sufletului, nadejdea in viata vesnica Iar Iisus va accepta destinul si rolul lui de a impaca lumea cu Dumnezeu prin sacrificiul iertator de pacate lumesti. Gandind la esenta la viata eterna la purificare, la mantuire, infrangand slabiciunile, omul reface de fiecare data drama lui Isus in fata cupei.

Sub aspect temporal, autorul a plasat momentul prin folosirea verbelor la imperfect intr-un timp mitic. Sub aspect spatial, alege locul biblic caruia ii da valori simbolice, gradina de maslini de pe munte - (gradina ca poarta de trecere, muntele ca "axis mundi").

Prin procedeul aberatiei patetice, natura cuprinsa de o dramatica framantare

"Deasupra fara tihna se framantau rnaslinii

Pareau ca vor sa fuga din loc...

... maistea gradinii..."

potenteaza zbuciumul sufletesc al lui Isus si anticipa optiunea prin zborul uliilor de seara ce "dau roate dupa prada".